

**A KÚRIA**  
**mint felülvizsgálati bíróság**  
**í t é l e t e**

**Az ügy száma:** Mfv.I.10.127/2019/5.

**A tanács tagjai:** . Hajdu Edit a tanács elnöke  
. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró  
. Rózsavölgyi Bálint bíró

**A felperes:**

**A felperes képviselője:**  
Havasi Ügyvédi Iroda  
. Havasi Bence ügyvéd

**Az alperes:**

**Az alperes képviselője:**  
. Kovács Gábor ügyvéd

**A per tárgya:** rendkívüli felmondás jogellenességének  
jogkövetkezményei

**A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:** alperes

**Csatlakozó felülvizsgálati kérelemet benyújtó fél:** felperes

**A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:**  
Győri Törvényszék 2.Mf.20.317/2018/4.

**Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:**  
Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.M.474/2017/8.

**Rendelkező rész**

A Kúria a Győri Törvényszék 2.Mf.20.317/2018/4. számú ítéletének azon rendelkezését, amellyel a Győri Közigazgatási és Munkaügyi

Bíróság 7.M.474/2017/8. számú ítéletének a kárártalány 660.000 (hatszázhatvanezer) forintot meghaladó részében elutasító rendelkezését megváltoztatta, hatályon kívül helyezi, és ezen a jogcímen az alperest összesen 1.320.000 (egymillió-háromszázhuszezer) forint megfizetésére kötelezi. Egyebekben a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - 15 nap alatt - 150.000 (százötvenezer) forint és 45.000 (negyvenötezer) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárásban felperes oldalán felmerült 132.000 (százharminckettőezer) forint, míg az alperesnél 1.768.500 (egymillió-hétszázhatvannyolcezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási illeték az államot terheli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

### **Indokolás**

#### **A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás**

- [1] A felperes 1992. április 1-jével létesített határozatlan idejű munkaviszonyt az alperessel vállalkozásfejlesztési szaktanácsadó munkakörre. 1999. július 1-től ügyvezető igazgató volt ugyancsak határozatlan időre szólóan. A Kúria Mfv.I.10.985/2015/8. számú döntésével megállapította, hogy a felperes ügyvezető igazgató munkaköre 2009. augusztus 31-én szűnt meg.
- [2] A Kúria 2017. szeptember 13-án kelt Mfv.I.10.763/2016/4. számú közbenső ítéletével a Győri Törvényszék 2.Mf.20.101/2016/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezte, a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.446/2013/26. számú ítéletét megváltoztatta, és megállapította, hogy az alperes által 2007. május 2-ai keltezéssel kiadott rendkívüli felmondás jogellenes. A Kúria döntése szerint az eljárást az összecszerűség tekintetében folytatni kell.
- [3] A felperes a perbeli időszakban osztalékra volt jogosult a .... **P... A...** Kft-től.
- [4] A felperes 2011. szeptember 1-jével létesített új munkaviszonyt, jövedelme ettől kezdődően két jogviszonyból származott, munkaviszonyból és megbízási jogviszonyból.

#### **A felperes keresete és az alperes ellenkérelme**

- [5] A felperes az összecszerűségre nézve előterjesztett keresetében a

Munka törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (régí Mt.) 100. § (4) bekezdése alapján 10 havi átlagkeresetnek megfelelően 3.300.000 forintot, az Mt. 100. § (6) bekezdés alapján 11.025.318 forint elmaradt munkabért, az Mt. 100. § (7) bekezdés alapján 45 nap felmondási időre járó átlagkereset címén 499.500 forintot, 6 havi átlagkeresetnek megfelelő végkielégítés címén 1.998.000 forintot igényelt az elmaradt munkabér után középarányos időtől járó kamataival. A felperes az Mt. 152. § alapján havi bruttó 330.000 forint átlagkereset figyelembevételét kérte a Győri Munkaügyi Bíróság 3.M.1094/2009/36. számú jogerős ítéletében rögzítettek alapján. Ezzel összefüggésben utalt arra, hogy res judicata okán nem vitathatja alperes az átlagkereset havi összegét.

- [6] Az Mt. 100. § (4) bekezdésére alapított 10 havi átlagkeresetnek megfelelő kárátalány mértékét illetően arra hivatkozott, hogy a jogellenes felmondással okozott kárral és sérelemmel arányban álló összegben kell az alperest marasztalni.
- [7] Az elmaradt munkabér összege tekintetében előadta, hogy a peres felek között az ügyvezetői megbízás jogellenes visszavonása tárgyában folyamatban volt perben a Kúria Mfv.I.10.985/2011/8. számú ítélete folytán jogerőre emelkedett 3.M.1094/2009/36.számú ítélet alapján az alperes 2009. augusztus 31-ig tartó időszakra fizette ki a felperes elmaradt munkabérét. Az ítélet értelmében a munkaviszony nem szűnt meg, de az alperes köteles volt megtéríteni 11.133.156 forint elmaradt munkabért és annak 2008. július 1-től számított késedelmi kamatát. Ebből következően az elmaradt munkabér-követelés kezdő időpontja 2009. szeptember 1-je, a 2009. augusztus 31-ig esedékes munkabért és kamatot alperes 2013. június 11-én utalta át a felperesnek 15.052.097 forint összegben, ezért ez az összeg a 2013. évi elért jövedelemnél nem vehető figyelembe.
- [8] A felperes hivatkozott az EBH1999.150. számon közzétett elvi bírósági határozatra is, amely szerint a munkaviszony munkáltató által történt jogellenes megszüntetése esetén az elmaradt munkabér megállapítása végett a munkaviszony megszűnéséig eltelt teljes időszakban kiesett, valamint másutt elért keresetet, jövedelmet kell egymással szembeállítani, nem pedig az egyes időszakok keresetét külön-külön vizsgálni (Mt. 100. § (7) bekezdés).
- [9] A felperes arra is hivatkozott, hogy kategorikusan nem zárkózott el attól, hogy az alperesnél továbbfoglalkoztassák, hanem bizonyos településeken nem kívánt munkát végezni. Utalt arra, hogy az alperes által hivatkozott másodfokú ítéletet a Kúria hatályon kívül helyezte, azok a megállapítások, amelyeket ezen döntés tartalmazott, irrelevánsak.
- [10] Az alperes elsődlegesen a per megszüntetését kérte a Kúria Mfv.II.10.040/2010/8. számú közbenső ítéletére hivatkozással.
- [11] A figyelembe vehető átlagkereset összegét illetően arra hivatkozott, hogy a felperes többször kijelentette, miszerint nem kíván az alperesnél a továbbiakban munkát végezni.
- [12] Az Mt. 100. §-ra hivatkozva a jogsértés súlyosságát illetően arra utalt, hogy a felperes jelentős mértékben közrehatott abban, hogy a

jogviszonyt jogellenesen szüntették meg. Hivatkozott arra is, hogy a felperes az eltelt időszakban nemcsak 48 millió forint összegű osztalékjövedelemre tett szert, hanem 2013-ban közel 12 millió forint egyösszegű munkabér kifizetésben is részesült.

- [13] Vitatta, hogy felperesnek a .... P... A... Kft-től 2007. májusától 2009. decemberéig osztalék jogcímen megszerzett 16.904.055 forint összegű jövedelme tőkejövedelemnek minősül. A felperes 2003. és 2009. közötti osztalékjövedeleméről annak ellenére lemondott férje javára, hogy jelenlegi előadása szerint is ebben az időszakban nem volt jövedelme.

### **Az első- és a másodfokú bíróság ítélet**

- [14] A Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.M.474/2017/8. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek elmaradt munkabér címén 16.162.818 forintot és ezen összegből 11.025.318 forint után késedelmi kamatot, továbbá perköltséget. Ezt meghaladóan a bíróság a keresetet elutasította.
- [15] A felperes alappal hivatkozott arra, hogy a Kúria Mfv.II.10.040/2010/8. számú közbenső ítélete a Pp. 229. § (1) bekezdése alapján - eltérően alperes álláspontjától - nem zárja ki a rendkívüli felmondás jogellenességének jogkövetkezményei megállapítását, illetve az anyagi jogkövetkezményekkel összefüggő igények érvényesítését.
- [16] Az összecszerűség tekintetében folytatott (jelen eljárás) alapját a Kúria Mfv.I.10.763/2016/4. számú közbenső ítélete képezi.
- [17] A régi Mt. 152. § szerint a felperes jövedelme 330.000 forintban volt megállapítható. Munkabérének összege a munkaviszony jogellenes megszüntetését követően ezen összeg volt, így a felperes alappal hivatkozott arra, hogy ezt a felek csak közös megegyezéssel módosíthatták volna. A peradatok alapján nem volt megállapítható, hogy milyen összegű lett volna a felperes munkabére, amennyiben a jogviszonyt az alperes nem szünteti meg. Ebből következően a bíróság a korábbiaktól eltérő összeget nem talált bizonyítottnak.
- [18] Az Mt. 100. § (4) bekezdése alapján mérlegeléssel 8 havi átlagkereset címén 2.640.000 forint megfizetésére kötelezte a bíróság az alperest. Figyelemmel volt a perbeli munkaviszony megszüntetésekor fennállt viszonylag hosszú időtartamra (BH2008.75.), továbbá arra, hogy az alperes úgy szüntette meg a munkaviszonyt jogellenesen, hogy a felperes huzamos ideig betegség miatt keresőképtelen volt. Az alperes jogsértése nem tekinthető pusztán „adminisztrációs hibának”. A felperes hosszan tartó betegség miatti távollétére tekintettel az azonnali hatályú megszüntetés súlyos jogsértésnek minősül, és nem hagyható figyelmen kívül, hogy a felperes több évig nem tudott elhelyezkedni, azonban nem maradt jövedelem nélkül az őt megillető osztalékjövedelemre tekintettel, függetlenül attól, hogy azt közvetlenül házastársa vagy ő kapta meg.

- [19] A bíróság az átlagkereset összegével kapcsolatban a felperes elmaradt munkabérének havi összegét bruttó 330.000 forintban határozta meg, és ennek megfelelően számolta ki a felperest megillető elmaradt munkabér összegét.
- [20] A jogellenes munkáltatói jogviszony megszüntetés esetén a munkavállalót kárenyhítési kötelezettség nem terhelte (EBH2003.969.). Erre tekintettel a perben nem volt vizsgálható az alperes azon kifogása, hogy a felperest mi akadályozta éveken át az elhelyezkedésben.
- [21] A felperes megalapozottan hivatkozott arra, hogy a tőkejövedelem (osztalék) nem tekinthető megtérült jövedelemnek, amely az alperes által hivatkozott Mt. 100. § (6) bekezdés második mondata alapján levonásba lenne helyezhető az elmaradt munkabér összegéből. A tőkejövedelem a perbeli munkaviszony fennálltától függetlenül megillette a felperest, aki erre akkor is jogosult lett volna, ha a perbeli munkaviszonyát nem jogellenesen szüntetik meg. Ezért a jövedelem a bíróság álláspontja szerint megtérült jövedelemként nem értékelhető.
- [22] A megelőző eljárás során becsatolt, felperes jövedelmére vonatkozó adóhatósági igazolások, továbbá az osztalékjövedelmet fizető kft. eredménykimutatásai alapján megállapítható volt, hogy a tagsági viszonyból származó osztalék azért sem tekinthető az Mt. 100. § (6) bekezdés szerint minősülő máshonnan megtérült jövedelemnek, mert az nem munkavégzésre irányuló jogviszonyból származik.
- [23] Ugyanígy nem tekinthető megtérült jövedelemnek a korábbi jogviták alapján más időszakokra kifizetett járandóság összege sem.
- [24] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Győri Törvényszék 2.Mf.20.317/2018/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta, az elmaradt munkabér címén fizetendő tőkeösszeget 11.025.318 forintban állapította meg, a kárártalány összegét 660.000 forintra leszállította. Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezéseit nem érintette. Rögzítette, hogy a feljegyzett 1.240.000 forint fellebbezési illetéket az állam viseli, és kötelezte az alperest másodfokú perköltség fizetésére.
- [25] A permegszüntetéssel összefüggésben a másodfokú bíróság kifejtette, hogy a Kúria Mfv.II.10.040/2010/8. számú és az Mfv.I.10.763/2016/4. számú közbenső ítéletének eltérő a jogalapja. Az előbbi ítéletben a Kúria a felperes ügyvezető igazgató megbízása visszavonásáról és az őt megillető elmaradt munkaberről, a másik ítéletben a munkáltató rendkívüli felmondása jogellenességéről és annak jogkövetkezményeiről határozott. Ez alapján a Kúria Mfv.I.10.763/2016/4. számú döntése nyomán nincs eljárásjogi akadálya annak, hogy a munkáltató rendkívüli felmondása anyagi jogkövetkezményeiről érdemi döntés szülessen.
- [26] A törvényszék szerint a felek közös megegyezésével lehetett volna módosítani a felperes munkabérét, ez azonban nem történt meg. Az elsőfokú bíróság jogszerűen mellőzte a felek felhívását arra, hogy felperes alacsonyabb munkakörben való foglalkoztatásának volt-e

reális lehetősége 2009. augusztus 31-ét követően. Erre vonatkozóan alperes tényelődását az elsőfokú eljárásban nem tett, munkakör módosításra vonatkozó konkrét munkáltatói ajánlatot nem fogalmazott meg felperes számára.

- [27] Az elsőfokú bíróság alappal mellőzte tehát az ezzel összefüggő bizonyítási tájékoztatást és helyes azon megállapítás is, hogy a jogellenes rendkívüli felmondás anyagi jogkövetkezményeinek meghatározásakor az elsőfokú bíróság a 2009. augusztus 31-én hatályos 330.000 forint egy havi bruttó átlagkereset összegéből indult ki.
- [28] Helytállónan fejtette ki az elsőfokú bíróság azt is, hogy a .... **P... A...** Kft-től 2007. május 2-a és 2009. december 9-e közötti időszakban elért 16.904.055 forint jövedelem (osztalék) tőkejővedelem volt, ezért nem vonható le a felperes által igényelt elmaradt munkabér összegéből.
- [29] A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban az elsőfokú bíróság által megállapított 8 havi kárártalány összeg eltúlzott.
- [30] A törvényszék egyetértett az elsőfokú bíróság előző mérlegelési szempontjaival, azonban azt azzal egészítette ki, hogy a kárártalány összege meghatározásakor is nagyobb súllyal esik felperes terhére, miszerint magatartása is közrehatott abban, hogy a munkáltató rendkívüli felmondással élt vele szemben. A felperes sem működött együtt kifogástalanul a táppénz igazolásakor. Az is a kárártalányt mérséklő körülmény, hogy a felperes a felek közt korábban folyó perek révén 2012-ben egyösszegben jelentős nagyságú munkabért kapott a 2009. szeptember 1-jét megelőző időszakra. Ezen kívül egyéb bevétele, 16.904.055 forint osztalékjővedelme is tekintélyes összegű volt, amelyben a felperes házastársa révén részesült. A törvényszék azt is értékelte, hogy a felperes több mint egy évtizedig nem végzett munkát az alperesnél (kárenyhítési kötelezettsége sem volt), mégis jelentős összegű végkielégítést és felmondási időre járó juttatást is megítélt számára az elsőfokú bíróság az Mt. 100. § (7) bekezdése alapján. Erre tekintettel a másodfokú bíróság 2 havi kárártalány összegére mérsékelte a felperest megillető kárártalány összegét.

**Az alperes felülvizsgálati kérelme és a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelme.**

- [31] Az alperes felülvizsgálati érvelése szerint a rendkívüli felmondás jogellenességének és jogkövetkezményeinek a megállapítása iránti perben a Kúria Mfv.II.10.040/2010/8. számú közbenső ítélete miatt a Pp. 229. § (1) bekezdése alapján a döntés kizárt, a felperes által érvényesíteni kíván igényt a fent hivatkozott határozat jogerősen elbírált (res judicata).
- [32] Jelen ügyben a személyi kör egyértelműen azonos, még a tárgyi értelemben vett jogerő is megállapítható, így a Pp. 229. (1) bekezdése értelmében nincs lehetőség arra, hogy a felperes

munkaviszonyának korábbi időpontban történő megszűnése jogkövetkezményeit a bíróság másik eljárásban megállapítsa. Alperes álláspontja szerint az Mfv.II.10.040/2010/8. számú jogerős közbenső ítélet anyagi jogereje azt eredményezi, hogy jelen ügyben a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 157. § a) pontjára és 130. § (1) bekezdés d) pontjára tekintettel a pert meg kell szüntetni.

- [33] A permegszüntetés iránti indítványt elutasító rész nem felel meg a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak sem.
- [34] Alperes álláspontja szerint téves a személyi alapbérként megállapított 330.000 forint, mivel a felperes maga is úgy nyilatkozott, hogy szaktanácsadói munkakört sem kívánt elfogadni az alperesnél. Nyilvánvaló, hogy az ügyvezető munkakör megszűnését követő időszakra szaktanácsadóként kevesebb munkabérben részesült volna.
- [35] A felperes közokiratba foglalt nyilatkozata szerint az alperesnél nem kívánt munkát végezni, ebből következően a felajánlott alacsonyabb munkabért sem fogadta volna el. Ezek a körülmények kétséget kizáróan igazolják, hogy a munkaviszony 2009. augusztus 31-ét követően rövid idővel, legfeljebb a felmondási idő lejártával megszűnt volna.
- [36] Az eljáró bíróságok jogszabálysértően, a Legfelsőbb Bíróság Mfv.I.10.372/2006. számú eseti döntése ellenére nem vizsgálták, hogy a felperes munkaviszonyát a rendkívüli felmondás hiányában mennyiben érintette volna más (alacsonyabb) munkakörben történő foglalkoztatás reális, ésszerű és okszerű lehetősége.
- [37] A másodfokú ítélet jogszabálysértően rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság helyesen mellőzte a felek felhívását arra, hogy a felperes alacsonyabb munkakörben történő foglalkoztatásának volt-e reális lehetősége 2009. augusztus 31-ét követően, tekintettel arra, hogy egyrészt erre az alperes tényelőadást nem tett, másrészt konkrét munkáltatói ajánlatot nem fogalmazott meg. Az alperes utalt a 2018. január 23-i előkészítő iratban foglaltakra. Az alacsonyabb munkakörben foglalkoztatásra vonatkozó konkrét munkáltatói ajánlatokat a peres iratok között elfekvő 2005. november 2-ai jegyzőkönyv, illetve a 2007. április 5-i munkáltatói utasítás is tartalmazza. Fentiekre tekintettel az ítélet a Pp. 221. § (1) bekezdésébe ütközik, ezért jogszabálysértő.
- [38] Álláspontja szerint a .... **P...** **A...** Kft-ből megszerzett 16.904.055 forint összegű jövedelem nem tőkejellegű, amit alátámaszt, hogy a felperes és a férje tulajdonában lévő kft. 2003-tól osztalékot adott a tagoknak, így felperesnek is. Ezt megelőzően a felperesnek a kft-től osztalékjövödelme nem volt. A felperes által becsatolt okiratokból aggályosnak ítélte a bíróság, hogy a kft. 87 millió forint összegű adózott eredménye a 2003-tól 2008. közötti gazdasági években a becsatolt egy darab írásbeli és két darab kisebb összegű szóbeli szerződésből származott volna. Mindez pedig a felperes személyes közreműködését valószínűsítheti.
- [39] A Kúria Mfv.I.10.985/2011/8. számú döntése kizárólag azért nem

- vette mindezt figyelembe, mert a felperes keresetét nem a régi Mt. 100. § (6) bekezdése szerinti jogkövetkezményként, hanem a kifizetni elmulasztott munkabér iránti igényként kellett elbírálni.
- [40] A 16.904.055 forint jövedelem a felperes által elmaradt munkabér jogcímén előterjesztett teljes követelést felemésztí, így a felperes elmaradt munkabér jogcímén megtérítésre nem jogosult.
- [41] A felperes személyes közreműködésétől függetlenül kell rámutatni, hogy a Kúria által irányított joggyakorlat szerint az elmaradt munkabért csökkentő tényező a munkavállaló munkaviszonyon kívüli jövedelme is tekintet nélkül arra, hogy az elért eredményt kiveszi-e a vállalkozásból (LB.Mfv.II.10.890/1998.).
- [42] A Pp. 225. § (1) bekezdésében írt követelményeknek nem felel meg, hogy a bíróság csak általánosságban hivatkozik a Kúria korábbi álláspontjával való azonosulásra, meg sem jelölve, hogy érvelése az ítélkezési gyakorlatra, vagy a jelen ügyben hozott korábbi döntésre vonatkozik-e.
- [43] A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet „megváltoztatására” irányult oly módon, hogy a káráltalány összegét nyolc havi átlagkeresetben határozzák meg. Perköltség iránti igényt is előterjesztett.
- [44] Álláspontja szerint a jogerős ítélet az Mt. 100. § (4) bekezdésében foglaltakat sérti. A bizonyítékok kirívóan okszerűtlen mérlegelése miatt irányadó bírói gyakorlat alapján a határozatot jogszabálysértőnek kell tekinteni, és erre figyelemmel megnyílt a felülvizsgálati eljárás lehetősége.
- [45] A felperes alanyi jogát érvényesítette a munkaviszony jogellenes megszüntetésével összefüggésben, a per elhúzódása éppen az ő javára értékelendő körülmény, hiszen őt tartották bizonytalanságban a per kimenetelével kapcsolatban közel tíz évig.
- [46] Elfogadhatatlan a jogerős ítélet indokolása, amely a régi Mt. jogellenes munkaviszony megszüntetésének egyéb jogkövetkezményeire (Mt. 100. § (7) bekezdés) figyelemmel mérsékelte a megítélt kártérítés összegét.
- [47] A régi Mt. által korábban a munkaviszony jogellenes megszüntetésének szankciójaként alkalmazott rendszer egyik elemének teljesítése sem szolgálhat alapul arra, hogy az ezen szisztémába illeszkedő régi Mt. 100. § (4) bekezdése szerint megítélhető káráltalányt csökkentse. Elfogadhatatlan az is, hogy a régi Mt. 142. §-a szerinti munkabér kifizetése a káráltalányt csökkentse tekintettel arra, hogy az nem önkéntesen, hanem jogerős ítélet erejénél fogva történt meg.
- [48] Erre figyelemmel a Győri Törvényszék az Mt. 100. § (4) bekezdés körében irányadó mérlegelési szempontokat kirívóan okszerűtlen módon hagyta figyelmen kívül, amikor a felperes terhére értékelte a jogszabály alapján neki járó elmaradt munkabért, végkielégítést és felmondási időre járó bért, továbbá a törvényes munkabért.
- [49] A munkáltató által közölt rendkívüli felmondás a legsúlyosabb munkajogi szankció, ami olyan helyzetbe hozta a munkavállalót, hogy azonnal jövedelem nélkül maradt. A felperes kisgyermekes édesanya,

gyerekei tartására köteles, e körülményre tekintettel sem volt méltányos az alperes eljárása.

- [50] A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmében a régi Mt. 100. § (4) bekezdésére és a Pp. 206. §-ra figyelemmel 8 havi átlagkereset megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

### **A Kúria döntése és jogi indokai**

- [51] A felülvizsgálati kérelem megalapozatlan, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem részben alapos.
- [52] A Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a Pp. 272. § (1) bekezdés szerinti határidőben előterjesztett felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdése szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.
- [53] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell az előzőekben meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia, és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja (1/2016. (II.15.) PK vélemény 3-6. pont).
- [54] Alaptalanul hivatkozott az alperes felülvizsgálati kérelmében res judicatara, az eljáró bíróságok ugyanis helyesen fejtették ki, hogy a Kúria Mfv.II.10.040/2010/8. számú és az Mfv.I.10.763/2016/4. számú közbenső ítéletének eltérő volt a jogalapja. Előbbi ügyben a bíróságok a felperest ügyvezető igazgató megbízása visszavonásáról és jogkövetkezményeiről, a másokban a rendkívüli felmondás jogellenességéről döntöttek. Ebből következően nincs eljárásjogi akadálya annak, hogy a jogellenes rendkívüli felmondáshoz kapcsolódó jogkövetkezményekről érdemi döntés szülessen. Minderre figyelemmel a Pp. 157. § a) pontja és 130. § (1) bekezdés d) pontjában foglaltakra hivatkozás alaptalan.

- [55] A felülvizsgálati kérelem 1.2. pontjában az átlagkereseti megállapításokkal összefüggésben az alperes anyagi jogi jogszabálysértést nem jelölt meg, így ezen érvelésével nem lehetett foglalkozni.
- [56] A Pp. 221. § (1) bekezdésének megsértését alaptalanul állította az alperes. A bíróságoknak a határozatukat a szükséges mértékben kell megindokolniuk, amelynek körét az adott ügy jellege és az eljárás során tisztázásra váró körülmények terjedelme határozza meg. Önmagában az indokolási kötelezettség megsértése nem állapítható meg amiatt, hogy a levont jogkövetkeztetéssel a fél nem ért egyet. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben több ügyben kifejtette, hogy „A bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása. A jogszabályok végső soron és kötelező erővel való értelmezése egyéb iránt a bíróságok feladata” (30/2014. (IX.30.) AB határozat; IV.1408/2016.).
- [57] Az elmaradt munkabér elszámolása során az osztalékot illetően is helytálló következtetésre jutottak a bíróságok. Jogszabálysértés nélkül állapították meg, hogy a .... **P... A...** Kft-től a 2007. május 2-től 2009. december 9. közötti időszakban megtérült osztalék tőkejövedelem volt, amely nem számítható be a felperesnek járó elmaradt munkabér összegébe. Az alperes csak állította, de nem bizonyította, hogy a felperes a nála fennálló munkaviszony mellett nem tudott volna a másik cégnél személyesen közreműködni, ez pedig kihatott volna az osztalék mértékére (Pp. 164. §). A bíróságok ebben a körben sem sértették meg a Pp. 221. §-ban foglaltakat, indokolási kötelezettségüknek eleget tettek.
- [58] A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelme részben megalapozott volt a régi Mt. 100. § (4) bekezdésében foglaltakra figyelemmel. Eszerint a munkáltató által történt jogellenes munkaviszony megszüntetés alapján, az eset körülményeinek figyelembevételével a munkáltató 2-től 12 havi átlagkeresetének megfelelő, a bíróság által meghatározott átalánytérítést fizet a munkavállalónak. Ezen átalány-kártérítés mértékét a kialakult bírói gyakorlat értelmében elsősorban a jogsértés súlyossága határozza meg (BH2006.337.).
- [59] Az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes intézkedése nem volt „adminisztrációs hiba”. A felperes hosszú ideig állt az alperes alkalmazásában, és egy hosszabb időtartamú táppénzes állomány letelte után szüntették meg a jogviszonyát. Ugyanakkor a jogsértés következményei súlya (Mt. 100. § (4) bekezdés) körében értékelni kellett, hogy a felperes magatartásával közrehatott a jogellenes intézkedés meghozatalában, a jogviszony megszüntetés után nem volt ellátatlan, az alperesnél is ajánlottak számára munkalehetőséget, amit nem fogadott el. Ebből következően a jogsértés és annak következményei súlyával 4 havi átlagkereset összege áll arányban (Pp. 206.).
- [60] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletnek az átalány-kártérítésre vonatkozó rendelkezése módosításával a jogerős

ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. §-nak (4) bekezdése szerint.

### **Záró rész**

- [61] Az alperes perköltség fizetési kötelezettsége a pervesztesség pernyertesség arányának megfelelően a Pp. 81. § (2) bekezdésén alapul.
- [62] A felülvizsgálati eljárásban felmerült illeték az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a szerint az államot terheli.

, 2019. december 4.

- . Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna  
s.k. előadó bíró ,  
. Rózsavölgyi Bálint s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő